

КОМАРОВА Любов Михайлівна (30. 12. 1875(11. 01. 1876), м. Острогозьк, нині Воронеж. обл., РФ — 28. 08. 1937, Одеса) — перекладачка. Дочка [Михайла](#), сестра [Богдана](#), [Віри](#), [Галини](#) і [Маргарити Комарових](#). Закін. гімназію в Одесі, здобула ступ. д-ра медицини в Університеті м. Монпельє (Франція). Працювала у притулку для підкинутих дітей в Одесі; у серед. 1920-х рр. — в Одес. відділ. Держ. видавництва України. Від 1887 — учасниця одес. літ. товариства «Молода громада», що продовжувало традиції київ. «Плеяди». У перекл. К. вийшли наук.-популярна праця англ. фізико-хіміка М. Фарадея «Історія свічки» (1924), роман франц.

письменника В. Гюґо «Дев'яносто третій рік» (К., 1928; Х., 1932; спільно з [О. Косач-Кривинюк](#)), праця Д. Лаврова «Основи фармакології і токсикології» (спільно з братом).

Рекомендована література

1. Зленко Г. Д. Гніздо Комарових // Зленко Г. Д. Пошук для прийдешнього: Вибр. розповіді літ. слідопита. О., 2004.

[Г. Д. Зленко](#)

Бібліографічний опис:

Комарова Любов Михайлівна / Г. Д. Зленко // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2014. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-4304>. – Останнє поновлення : 2023.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).